

และนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ และบันทึกคำให้การนั้นไว้แล้วอ่านให้ผู้ให้การทราบ เมื่อถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้การลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกนั้นด้วย

(๕) ในกรณีที่นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาบ่นเบี่ยง หรือจงใจหลบเลี่ยงการรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่ให้ความร่วมมืออย่างใด ๆ ให้บันทึกไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการสอบสวนด้วย

(๖) เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อวิเคราะห์พยานหลักฐาน ทั้งที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและแก้ข้อกล่าวหาว่าพยานหลักฐานใดรับฟังได้หรือรับฟังไม่ได้ เพราะเหตุใด แล้วสรุปสำนวนการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับการลงโทษสถานใด เสนออธิการบดีพิจารณา

ข้อ ๑๙ ระยะเวลาการสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง หากยังไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ต่ออธิการบดีได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีเช่นนี้ให้อธิการบดีพิจารณาขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น

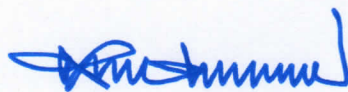
กรณีที่ระยะเวลาการสอบสวนไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในดุลพินิจของอธิการบดี

ข้อ ๒๐ เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาสั่งลงโทษตามข้อ ๑๕ ตามที่ อธิการบดีเห็นสมควรโดยเร็ว

การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ออกเป็นคำสั่งของมหาวิทยาลัยและต้องแจ้งคำสั่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) ผู้ถูกสั่งลงโทษ
- (๒) คณะที่เกี่ยวข้อง
- (๓) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- (๔) อื่นๆ ตามที่อธิการบดีเห็นสมควร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา